

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia maja 2009 r.

DOLiS-035-698/09

Pan

Andrzej Czuma

Minister Sprawiedliwości

Al. Ujazdowskie 11

00-950 Warszawa

zwracam się z uprzejmą prośbą o podjęcie prac legislacyjnych zmierzających do zmiany aktualnego stanu prawnego zezwalającego na ujawnianie danych osobowych członków zarządu fundacji, w zakresie ich prywatnych adresów zamieszkania, w celu jego dostosowania do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych pozyskał od Obywatelskiego Biura Interwencji, z siedzibą w Sopocie informacje, z których wynika, iż ww. dane osobowe ujawniane są w sprawozdaniach finansowych fundacji. Ww. Biuro wystąpiło w tej sprawie do Pana Ministra pismem z dnia 12 marca 2009 r.

Zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie ramowego zakresu sprawozdania z działalności fundacji (Dz. U. Nr 50, poz. 529 z późn. zm.) sprawozdanie powinno zawierać nazwę fundacji, jej siedzibę i adres, datę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym i numer KRS-u wraz ze statystycznym numerem identyfikacyjnym REGON, dane dotyczące członków zarządu fundacji (imię i nazwisko według wpisu w rejestrze sądowym i adres zamieszkania) oraz określenie celów statutowych fundacji. Jak stanowi art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach

(tekst jednolity: Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 z późn. zm.) fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdanie ze swojej działalności. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, jest przez fundację udostępnione do publicznej wiadomości (ust. 3 art. 12 ustawy).

Nie negując konieczności zapewnienia transparentności działania fundacji, możliwości weryfikowania jej działalności przez społeczeństwo, podkreślić należy, iż w demokratycznym państwie prawnym konieczne jest także respektowanie prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. Zgodnie z art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym. Polska ustawa zasadnicza podkreśla przy tym, w swym art. 233 ust. 1, że prawo to nie może doznawać ograniczeń także w stanach nadzwyczajnych. Skoro zatem przepisy Konstytucji RP chronią przedmiotowe prawo w sytuacji zagrożenia, to tym bardziej nie mogą wprowadzać w tym zakresie ograniczeń wówczas, kiedy płynące z powyższego „korzyści” nie są wystarczające dla uznania zasadności ingerencji o takim charakterze. W wyroku z dnia 20 marca 2006 r. o sygn. akt K 17/05 Trybunał Konstytucyjny podkreślił, iż, cyt.: „(...) Nie można (...) tracić z pola widzenia faktu, że prawo do prywatności ma charakter szczególny w systemie praw i wolności konstytucyjnych (...).”

Obowiązek poszanowania prawa do prywatności wynika również z faktu, iż Rzeczpospolita Polska, jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, jest stroną europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., która w swym art. 8 ustanawia prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji.

Ponadto sama ustawa o ochronie danych osobowych wymaga, aby dane osobowe były przetwarzane (w tym ujawniane) wyłącznie w takim zakresie, jaki jest niezbędny dla osiągnięcia celu, jakiemu przetwarzanie (ujawnianie) danych ma służyć (art. 26 ust. 1 pkt 3). Przepis art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych jest odzwierciedleniem art. 6 ust. 1 lit. c implementowanej do polskiego porządku prawnego ustawą o ochronie danych osobowych Dyrektywy nr 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych. Zgodnie z treścią tego przepisu, państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były stosowne, istotne i nie wykraczające poza konieczne w stosunku do celów, dla których zostały zgromadzone i/lub dalej przetworzone. Zauważyć należy, że do przestrzegania przepisów prawa

międzynarodowego gwarantujących ochronę danych osobowych i prawo do prywatności Rzeczpospolita Polska zobowiązała się przystępując do Unii Europejskiej.

W związku z powyższym powstaje konieczność zmiany aktualnie obowiązującego porządku prawnego. Podjęte działania winny zmierzać albo w kierunku pozyskiwania informacji w węższym zakresie, tj. zmiany aktualnie obowiązującego rozporządzenia, poprzez wykreślenie w § 2 pkt 1 konieczności umieszczania w sprawozdaniach adresów zamieszkania członków zarządu fundacji, albo też zmiany przepisów ustawy o fundacjach, stanowiących o udostępnianiu przez fundację sprawozdania do publicznej wiadomości, w ten sposób, ażeby z ich treści wynikało, że kwestionowane wyżej informacje nie podlegają udostępnieniu.

Na marginesie pragnę wskazać, iż rozwiązania takie zostały zastosowane choćby poprzez wprowadzenie „niejawności” oświadczeń majątkowych składanych przez szereg osób sprawujących określone funkcje publiczne w części zawierającej ich adresy zamieszkania (np. art. 24i ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.; art. 25d ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym – t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.; art. 27d ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa – t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.).